Systemy operacyjne

Lista zadań nr 5

Na zajęcia 12 i 20 listopada 2019

Należy przygotować się do zajęć czytając następujące rozdziały książek:

- Tanenbaum (wydanie czwarte): 4.1, 4.2, 10.6
- APUE (wydanie trzecie): 3.12, 3.15, 4.14 4.18, 15.2

UWAGA! W trakcie prezentacji należy być gotowym do zdefiniowania pojęć oznaczonych wytłuszczoną czcionką.

Zadanie 1. Czym różnią się ścieżka absolutna, względna i znormalizowana? Względem którego katalogu obliczana jest ścieżka relatywna? Jakim wywołaniem systemowym zmienić ten katalog? Wyjaśnij czym są punkty montażowe, a następnie na podstawie mount (8) wyjaśnij znaczenie i zastosowanie następujących atrybutów punktów montażowych: «noatime», «noexec» i «sync».

Zadanie 2. Przywołując strukturę «dirent» i reprezentację katalogu z poprzednich ćwiczeń wyjaśnij krok po kroku jak działa rename(2). Zauważ, że korzystając z «rename» można również przenieść **atomowo** plik do innego katalogu pod warunkiem, że ten znajduje się w obrębie tego samego systemu plików. Czemu «rename» zakończy się błędem «EXDEV» kiedy próbujemy przenieść plik do innego systemu plików?

Zadanie 3. Na podstawie slajdów do wykładu wyjaśnij różnice w sposobie implementacji **dowiązań twardych** (ang. hard link) i **symbolicznych** (ang. symbolic link). Jak za pomocą dowiązania symbolicznego stworzyć w systemie plików pętlę? Kiedy jądro systemu operacyjnego ją wykryje (błąd «ELOOP»)? Czemu pętli nie da się zrobić z użyciem dowiązania twardego? Skąd wynika liczba dowiązań do katalogów?

Zadanie 4 (P). Przeczytaj krytykę interfejsu plików przedstawioną w podrozdziale ioctl and fcntl Are an Embarrassment¹. Do czego służy wywołanie systemowe ioctl(2)? Zauważ, że stosowane jest głównie do plików urządzeń znakowych lub blokowych. Na podstawie pliku ioccom.h² wyjaśnij znaczenie drugiego i trzeciego parametru wywołania ioctl(2). Używając przeglądarki kodu³ jądra NETBSD znajdź definicję identyfikatorów «DIOCEJECT», «KIOCTYPE» i «SIOCGIFCONF», a następnie krótko opisz co robią te polecenia.

Komentarz: Prowadzący przedmiot zgadza się z autorem krytyki. Czy i Ty widzisz brzydotę tego interfejsu?

Zadanie 5 (bonus). W bieżącej wersji biblioteki «libcsapp» znajduje się plik «terminal.c». Zapoznaj słuchaczy z działaniem procedury «tty_curpos» odczytującej pozycję kursora terminala. Do czego służy kod sterujący «CPR» opisany w Terminal output sequences⁴? Posiłkując się ioctl_tty(2) wytłumacz semantykę rozkazów «TCGETS» i «TCSETSW», wykorzystywanych odpowiednio przez tcgetattr(2) i tcsetattr(2), oraz «TIOCINQ» i «TIOCSTI». Na podstawie termios(4) wyjaśnij jak flagi «ECHO», «ICANON», «CREAD» wpływają na działanie sterownika terminala.

Zadanie 6. Uruchamiamy w powłoce potok (ang. pipeline) «ps -ef | grep zsh | wc -1 > cnt». Każde z poleceń używa wyłącznie standardowego wejścia i wyjścia. Dzięki dup2(2) i pipe(2) bez modyfikacji kodu źródłowego powyższych programów możemy połączyć je w potok i przekierować wyjście do pliku «cnt». Powłoka umieszcza wszystkie trzy procesy w nowej grupie procesów rozłącznej z grupą powłoki. Kiedy potok zakończy swe działanie, do powłoki zostanie przekazany kod wyjścia ostatniego polecenia w potoku. Uzasadnij kolejność tworzenia procesów potoku posługując się obrazem 9.10 z rozdziału "Shell Execution of Programs" (APUE). Następnie ustal, który z procesów powinien wołać setpgrp(2), creat(2), dup2(2), pipe(2), close(2) lub waitpid(2) i uzasadnij swój wybór.

¹ http://www.catb.org/~esr/writings/taoup/html/ch20s03.html#id3016155

²https://grok.dragonflybsd.org/xref/netbsd/sys/sys/ioccom.h

³https://grok.dragonflybsd.org/xref/netbsd

⁴https://en.wikipedia.org/wiki/ANSI_escape_code#Terminal_output_sequences

Ściągnij ze strony przedmiotu archiwum «so19_lista_5.tar.gz», następnie rozpakuj i zapoznaj się z dostarczonymi plikami. **UWAGA!** Można modyfikować tylko te fragmenty programów, które zostały oznaczone w komentarzu napisem «TDDO».

Zadanie 7 (P). (Pomysłodawcą zadania jest Tomasz Wierzbicki.)

Program «primes» używa Sita Eratostenesa⁵ do obliczania liczb pierwszych z przedziału od 2 do 10000. Proces główny tworzy dwóch potomków wykonujących procedurę «generator» i «filter_chain», spiętych rurą «gen_pipe». Pierwszy podproces wpisuje do rury kolejne liczby z zadanego przedziału. Drugi podproces tworzy łańcuch procesów filtrów, z których każdy jest spięty rurą ze swoim poprzednikiem. Procesy w łańcuchu powstają w wyniku obliczania kolejnych liczb pierwszych. Każdy nowy filtr najpierw wczytuje liczbę pierwszą p od poprzednika, po czym drukuje ją, a następnie kopiuje kolejne liczby z poprzednika do następnika za wyjątkiem liczb podzielnych przez p.

Należy prawidłowo pochować dzieci i dbać o zamykanie nieużywanych końców rur. Program musi poprawnie działać dla argumentu 10000 – w tym przypadku powinno zostać utworzonych 1229+2 podprocesów.

Zadanie 8 (P). Program «coro» wykonuje trzy współprogramy⁶ połączone ze sobą w potok bez użycia rur. Pierwszy z nich czyta ze standardowego wejścia znaki, kompresuje białe znaki i zlicza słowa. Drugi usuwa wszystkie znaki niebędące literami. Trzeci zmienia wielkość liter i drukuje znaki na standardowe wyjście.

W wyniku wykonania procedury «coro_yield» współprogram przekazuje niezerową liczbę do następnego współprogramu, który otrzyma tę wartość w wyniku powrotu z «coro_yield». Efektywnie procedura ta implementuje **zmianę kontekstu**. Taką prymitywną formę **wielozadaniowości kooperacyjnej** (ang. *cooperative multitasking*) można zaprogramować za pomocą setjmp(3) i longjmp(3). Przeczytaj ich odpowiedniki znajdujące się w pliku «libcsapp/Setjmp.s» i wytłumacz co robią.

Uzupełnij procedurę «coro_add» tak, by po wznowieniu kontekstu przy pomocy «Longjmp» wykonała procedurę «fn», po czym zakończyła wykonanie współprogramu. Zaprogramuj procedurę «coro_switch» tak, by wybierała następny współprogram do uruchomienia i przełączała na niego kontekst. Jeśli współprogram przekazał wartość parametru «EOF», to należy go usunąć z listy aktywnych współprogramów.

Program używa listy dwukierunkowej «TAILQ» opisanej w queue(3). Zmienna «runqueue» przechowuje listę aktywnych współprogramów, «running» bieżąco wykonywany współprogram, a «dispatcher» kontekst programu, do którego należy wrócić, po zakończeniu wykonywania ostatniego aktywnego współprogramu.

⁵https://en.wikipedia.org/wiki/Sieve_of_Eratosthenes

⁶https://en.wikipedia.org/wiki/Coroutine